

ZARZĄDZENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie skazanego **K.B.**

w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 września 2023 r. sygn. akt II AKa 111/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 marca 2023 r. sygn. akt II K 147/22

zarządził:

- 1) wobec złożenia przez obrońcę z urzędu opinii o braku podstaw do wznowienia postępowania sprawę zakreślić w repertorium KO jako załatwioną w inny sposób;**
- 2) o powyższym powiadomić skazanego z pouczeniem, iż przysługuje mu prawo ustanowienia obrońcy z wyboru, celem złożenia wniosku o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 marca 2023 roku, sygn. akt II K 147/22, Sąd Okręgowy w Olsztynie uznał K.B. za winnego popełnienia czynu z art. 153 § 3 k.k. i wymierzył mu karę 15 lat pozbawienia wolności. Po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 5 września 2023 roku, sygn. akt II AKa 111/23, zmienił powyższe orzeczenie w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę złagodził do 12 lat pozbawienia wolności.

Pismem z dnia 10 stycznia 2025 roku skazany wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Do akt sprawy złożył także dalszą korespondencję, w której wskazywał na swoją niewinność.

Zarządzeniem z dnia 14 marca 2025 roku skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie adw. J.S. celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub wydania opinii o braku ku temu podstaw. Po dokonaniu analizy akt sprawy, obrońca przedłożyła opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania. Opinia ta uznana została za rzetelną, mogącą stanowić podstawę do podjęcia czynności związanych z dalszym biegiem postępowania.

Na tle powyższych okoliczności zgodzić należy się z przyjętym w doktrynie poglądem, że w przypadku gdy obrońca lub pełnomocnik wyznaczony z urzędu na wniosek strony nie stwierdził podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, postępowanie w przedmiocie wznowienia ulega zakończeniu. Nie jest w realiach sprawy zasadne traktowanie pisma skazanego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, czy też dalszej jego korespondencji, jako osobiście sformułowanego wniosku o wznowienie. Nie ma wobec tego potrzeby ponownego wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia braku wniosku przez sporządzenie go przez przedstawiciela procesowego wyznaczonego z wyboru, skoro wcześniej złożył wniosek o wyznaczenie go z urzędu i takowy został wyznaczony. Zakończenie postępowania w przedmiocie wznowienia z chwilą przyjęcia przez sąd opinii o braku podstaw do wznowienia nie zamyka wnioskodawcy dostępu do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia (w przeciwieństwie do kasacji z uwagi na termin do jej wniesienia), gdyż wnioskodawca może złożyć ponowny wniosek o wznowienie, gdy ustanowi przedstawiciela procesowego z wyboru (D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom II. Art. 425–673, wyd. VII, Warszawa 2024, s. 713; H. Kuczyńska [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów, red. D. Szumiło-Kulczycka, LEX/el. 2022, art. 545, teza 17).

Wobec powyższego należało zarządzić jak na wstępie.

[WB]

[a.t]